

ל"ג בעומר

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב
אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה חנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת. אמר רב חמא בר אבא, ואיתמא ר' חייא בר אבין: כולם מתו מיתה רעה.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף פ"ג עמוד א
אמר רבי יוחנן: סתם מתניתין רבי מאיר, סתם תוספתא רבי נחמיה, סתם ספרא רבי יהודה, סתם ספרי רבי שמעון, וכולהו אליבא דרבי עקיבא.

סתם ספרא - תורת עהגים. סתם ספרי - ספר וידבר ומשנה תורה, וסאי סתמא דכי ימלא לוג
במשנה תורה הוא.
אליבא דר' עקיבא - ממה שלמדו מר' עקיבא למכוס.

שולחן ערוך אורח חיים סימן תצג
סעיף א

נוהגים שלא לישא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר, מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא, אבל לארס ולקדש, שפיר דמי (ונשואין נמי-מי שקפץ וכנס אין עושין אותו) הגה: מיהו מל"ג בעומר ואילך הכל שרי (אבודרהם ב"י ומנהגים).

איכה רבה (בבב) פ"ה ב ד"ה רבי היה חורש

כד הוה חזי ר' עקיבא לבן כחבא הוה אמר דהך כוכב מיעקב (במדבר כד יז), דרך כוכבא מיעקב, זה מלך המשיח.

רמב"ם הלכות מלכים פ"ק יא הלכה ג

ואל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים ומחדש דברים בעולם או מחיה מתים וכיוצא בדברים אלו, אין הדבר כך, שהרי רבי עקיבא חכם גדול מחכמי משנה היה, והוא היה נושא כליו של בן כוזיבא המלך, והוא היה אומר עליו שהוא המלך המשיח, ודימה הוא וכל חכמי דורו שהוא המלך המשיח, עד שנהרג בעונות, כיון שנהרג נודע להם שאינו, ולא שאלו ממנו חכמים לא אות ולא מופת, ועיקר הדברים כמה הן, שהתורה הזאת חזקיה ומשפטיה לעולם ולעולמי עולמים, ואין מוסיפין עליהן ולא גורעין מהן.

השגת הראב"ד/ אל יעלה על דעתך וכו', א"א והלא בן כוזיבא היה אומר אנא הוא מלכא משיחא ושלחו חכמים לבדקו אי מורח ודאין או לא וכיון דלא עביד הכי קטלוהו.

ותו יום (=ל"ג בעומר) ביקש רבי שמעון בר יוחאי להסתלק מן העולם, והיה מסודר דבריו.

נתכנסו החברים לביתו, והוא אמר להם:

עתה שעת רצון היא, מיילים קדושות שלא גיליתי עד עתה רצוני לגלותן...

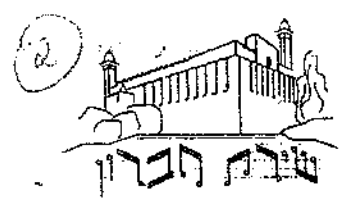
וכל אותו היום לא נסקה האש מן הבית, ולא היה איש אשר יקרב אליו - כי לא יבול, כי האור והאש היו מסביב לו.

משיעצא מניסתו פרהה באוויי, ואש חייתה לוחשת לפניה.

והנה נשמע קול:

"עלי ובואו והתכנסו להילולת של רבי שמעון בר יוחאי".

על-פי ספר הזוהר, אידרא זוטא, דברים - פרשת האזינו, עמ' רצו

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף טא עמוד ב

תנו רבנן: פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה, בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהלות ברבים ועוסק בתורה. אמר ליה: עקיבא, אי אתה מתירא מפני מלכות? אמר לו: אמשול לך משל, למה הדבר דומה - לשועל שהיה מהלך על גב הנהר, וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום, אמר להם: מפני מה אתם בורחים? אמרו לו: מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם. אמר להם: רצונכם שתעלו ליבשה, ונדוד אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם? אמרו לו: אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות? לא פקח אתה, אלא טפש אתה! ומה במקום חיותנו או מתיראין, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה! אף אנחנו, עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה, שכתוב בה [דברים ל'] מי הוא חייך וארך ימך - כך, אם אנו הולכים ומבטלים ממנה - על אחת כמה וכמה.

אמרו: לא היו ימים מועטים עד שתפסוהו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים, ותפסו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו. אמר לו: פפוס! מי הביאך לכאן? אמר ליה: אשריך רבי עקיבא שנתפסת על חברי תורה, אי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים.

בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן? אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך - אפילו נוטל את נשמתך, אמרת: מתי יבא לידי ואקיימו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימו? היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שיצאת נשמתך באחד.

אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: זו תורה וזו שכרה? [תהלים י"ז] ממתים ידך ה' ממתים וגו'! אמר להם: חלקם בחיים. יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יח עמוד א

תנו רבנן: כשהלה רבי יוסי בן קיסמא, הלך רבי חנינא בן תרדיון לבקרו. אמר לו: חנינא אחי, אי אתה יודע שאומה זו מן השמים המליכה? שהחריבה את ביתו ושרפה את היכלו, והרגה את חסידיו ואבדה את טוביו, ועדיין היא קיימת, ואני שמעתי עליך שאתה יושב ועוסק בתורה [ומקהיל קהלות ברבים] וכפני מונח לך בחיך! אמר לו: מן השמים ירחמו. אמר לו: אני אומר לך דברים של טעם, ואתה אומר לי מן השמים ירחמו, תמה אני אם לא ישרפו אותך ואת ספר תורה באש!

אמרו: לא היו ימים מועטים עד שנפטר רבי יוסי בן קיסמא, והלכו כל גדולי רומי לקברו והספידוהו הספיד גדול, ובחזרתו מצאוהו לרבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וס"ת מונח לו בחיך. הביאוהו וכרכוהו בס"ת, והקיפוהו בחבילי זמורות והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של צמר ושראים במים והניחום על לבו, כדי שלא תצא נשמתו מהרה. אמרה לו בתו: אבא, אראך בכך? אמר לה: אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי, עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי, מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני. אמרו לו תלמידיו: רבי, מה אתה רואה? אמר להן: גליון נשרפין ואותיות פורחות. אף אתה פתח פך ותכנס [בן] האש! אמר להן: מוטב שיטלנה מי שנתנה ואל יחבל הוא בעצמו.

אמר לו קלצטונירי: רבי, אם אני מרבה בשלהבת ונוטל ספוגין של צמר מעל לבך, אתה מביאני לחיי העולם הבא? אמר לו: הן השבע לי! ושבע לי. מיד הרבה בשלהבת ונטל ספוגין של צמר מעל לבו, יצאה נשמתו במהרה. אף הוא קפץ ונפל לתוך האור. יצאה בת קול ואמרה: רבי חנינא בן תרדיון וקלצטונירי מזומנין הן לחיי העולם הבא.

בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בכמה שנים.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ו עמוד א

אמר רבי יוסי בר חנינא: מאי דכתיב [זכריה ט'] והסרת דמיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו, והסרת דמיו מפיו - זה בית במיא שלהן, ושקציו מבין שניו, זה בית גליא שלהן, ונשאר גם הוא לאלהינו - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום. [זכריה ט'] והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוכי - אלו תראטריות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים.

ילקוט שמעוני תורה פרישת חקת רמז תשנ"ט

"ההולכתי עורים בדרך לא ידעו ובתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עובתם". "אלה הדברים אעשה" אין כתיב כאן, אלא "עשיתם", כבר עשיתם גליתים לרבי עקיבא וחבריו, אמר רבי אחא דבריהם שלא נגלו לו למשה, נגלו לרבי עקיבא שנאמר וכל יקר ראתה עיני זה רבי עקיבא